

ฝ่ายแผนงาน ติดตามและประเมินผล
รับเลขที่..... ๓๗๔
วันที่..... ๒๒ มี.ค. ๒๕๖๖

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๕ (ตาก)
รับเลขที่..... ๕๙๐๗๙
วันที่..... ๒๒ มี.ค. ๒๕๖๖
เวลา.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักบริหารกลาง ส่วนเสริมสร้างวินัย โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๘๒-๓ ต่อ ๕๖๐๐
ที่ ๑๗ ถนน๑๖๒/๑ ๗๒๗๐ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๖
เรื่อง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

- รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน
- ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน
- ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก
- ผู้อำนวยการกองการอนุญาต
- ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๓๓
- ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา
- ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ
- ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
- ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน
- ผู้อำนวยการกลุ่มงานจริยธรรม

ส่วนอำนวยการ
รับเลขที่ ๕๖๐๗๙
วันที่ ๒๒ มี.ค. ๒๕๖๖

สำนักบริหารกลาง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ มาเพื่อโปรดทราบและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่ <http://www.forest.go.th/discipline>

ลง

- ส่วนอำนวยการ
- ส่วนจัดการที่ดินป่าไม้
- ส่วนจัดการป่าชุมชน
- ส่วนป้องกันภัยป่า
- ส่วนส่งเสริมการปลูกป่า
- ส่วนโครงการและราชดำเนิน

ลงชื่อ..... ๒๒ มี.ค. ๒๕๖๖

๒๒ มี.ค. ๒๕๖๖

(นายอำนวย สุสุทธิ)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

- ลง
- ฝ่ายบริหารทั่วไป
 - ฝ่ายการเงินและบัญชี
 - ฝ่ายพัสดุ
 - ฝ่ายแผนงาน

ลงชื่อ..... ๒๒ มี.ค. ๒๕๖๖

๑๗๖๑๗๗๓
สำนักบริหารกลาง
ลงชื่อ..... ๒๒ มี.ค. ๒๕๖๖

"No Gift Policy ทส.โปรดรับและเป็นธรรม"

ผู้ช่วย พอ. นสบ. กท ด (คง) (ผู้แทน พอ. นสบ.)

- เป็นไปตามทราบ

- สนง. สบดุลการสหกรณ์ เก็บรวบรวมและจัดทำ

ที่ดินปัจจุบันของ พ.ล. ๖๒๒๒

- ไฟแนนซ์ ให้สัมภาระที่ดินที่ดิน
นสบ. กท ด (คง)

- ไม่ต้องดำเนินการ

ร.
๒๒๗๘.๖๖

นายเอกพร กันต์

(นายเอกพร กันต์)
ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ

นายเอกพร กันต์

นายเอกพร กันต์

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๔ (ภาค)

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

ฉบับที่ ๕ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและการมีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

เป็นชุดสองครั้งกับผู้หญิงคนเดิม อาจถูกลงโทษได้อีก

เรื่องดำเนินคดีที่ ๖๑๑๗๙ เรื่องแดงที่ ๐๐๔๓๖๒

ผลคำวินิจฉัย ยกอุทธรณ์ การดำเนินการทางวินัย ต้นสังกัดดำเนินการเอง

ข้าราชการที่ถูกผู้บังคับบัญชาลงโทษทางวินัยกรณีมีความสัมพันธ์ฉันซึ่งสาวกับหญิงอื่นทั้งที่มีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว ต่อมาร้ามีความสัมพันธ์ฉันซึ่งสาวกับหญิงคนเดิมอีก ก็อาจถูกผู้บังคับบัญชาลงโทษทางวินัยในกรณีดังกล่าวได้อีก ทั้งนี้เนื่องจากการมีความสัมพันธ์ฉันซึ่งสาวในครั้งหลังถือเป็นการกระทำขึ้นใหม่ ต่างกรรมต่างวาระกับการกระทำการครั้งแรกและไม่ถือเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำ

ข้อเท็จจริง

ขณะที่ผู้อุทธรณ์รับราชการตำแหน่งระดับสูงในจังหวัดแห่งหนึ่ง ได้ถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตัดเงินเดือนในอัตรา้อยละ ๔ เป็นเวลา ๓ เดือน ฐานไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน มีให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ กรณีมีนา ส. เป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว ได้ไปมีความสัมพันธ์ฉันซึ่งสาวกับนางสาวเอ รวมทั้งแสดงออกโดยเปิดเผย และยกย่องว่านางสาวเอ เป็นภริยา ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ย้ายไปรับราชการในจังหวัดอีกแห่งหนึ่ง ก็ยังคงมีพฤติกรรมฉันซึ่งสาวกับนางสาวเอ และแสดงออกโดยเปิดเผยและยกย่องว่าเป็นภริยาอย่างต่อเนื่อง โดยพาเข้าไปพักที่บ้านพักและพาออกจากงานสังคม ออกสื่อ ทำให้ข้าราชการคนอื่นๆ และประชาชนเข้าใจว่านางสาวเอ เป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายทั้งที่ยังไม่ได้จดทะเบียนหย่ากับภริยาแต่อย่างใด ผู้บังคับบัญชาจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการการสอบสวนเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น ที่ไม่ใช่ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย พฤติกรรมเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ เห็นควรลงโทษลดเงินเดือนในอัตรา้อยละ ๔ ซึ่งผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์ทำให้หัวหน้าส่วนราชการ ข้าราชการในจังหวัดและประชาชนเข้าใจได้ว่านางสาวเอ เป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้อุทธรณ์ ส่งผลกระทบต่อจิตใจของนาง ส. ภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย และบุตร ทำให้เกิดความอับอาย เสื่อมเสียเกียรติและศักดิ์ศรี ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้ส่งเสียค่าเลี้ยงดูให้กับบุตรของตนเองที่เกิดจากนางสาว อ. ที่นำไปให้กับนาง ส. เลี้ยงดู เป็นเหตุให้นาง ส. ซึ่งมีไข่มาตราและไม่มีหน้าที่ในการอุปการะเลี้ยงดูบุตรของผู้อุทธรณ์ เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตน และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑ และมีคำสั่งลงโทษลดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ในอัตรา้อยละ ๔ ผู้อุทธรณ์ จึงอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวโดยอ้างว่า ไม่ได้พากอตัยอยู่กับบุตรของนาง ส. ในฐานะสามีภริยามานานเกือบปีต่อคนต่างสมควรใจแยกกันอยู่เรื่อยมา แต่ยังคงส่งเงินให้กับนาง ส. และบุตรของผู้อุทธรณ์ซึ่งอาศัยอยู่กับบุตรของนาง ส. ต่อมาผู้อุทธรณ์และนาง ส. ได้ตกลงกันด้วยว่าจะจะหย่า โดยทรัพย์สินซึ่งเป็นที่ดินทั้งหมดจะโอนให้กับนาง ส. ซึ่งการตกลงดังกล่าวถือเป็นนิติกรรมที่เป็นการระงับสิทธิความเป็นสามีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว หลังจากนั้น นาง ส. ได้แอบเอาที่ดินไปทำนิติกรรมซื้อขายโดยไม่ได้บอกผู้อุทธรณ์และผู้อุทธรณ์ไม่เคยได้เงินที่ได้จากการขายที่ดินดังกล่าว ทำให้ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าเงินจำนวนนี้คือเงินในส่วนของผู้อุทธรณ์ที่นาง ส. จะต้องนำไปใช้เลี้ยงดูบุตรชาย ผู้อุทธรณ์จึงไม่ได้ส่งเงินค่าเลี้ยงดูบุตรชายอีก

คำวินิจฉัย...

คำวินิจฉัย

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่าแม้ข้อเท็จจริงจะรับฟังได้ว่านางสาว เอ คือหญิงอื่นมีความสัมพันธ์ฉันซึ่งกับผู้อุทธรณ์มาอย่างต่อเนื่อง และเป็นมูลเหตุเดียวกันที่ทำให้เกิดการร้องเรียนจนกระทั่งนำไปสู่การดำเนินการทำวินัยและลงโทษผู้อุทธรณ์ทั้งสองครั้ง แต่พฤติกรรมดังกล่าวเกิดขึ้นต่างพื้นที่ และมีรายละเอียดในพฤติกรรมที่นำไปสู่การดำเนินการทำวินัยและการลงโทษที่แตกต่างกัน กล่าวคือครั้งที่สองนอกจากพานิชภัยแล้ว ผู้อุทธรณ์ยังมีพฤติกรรมเปิดเผยเงินสืบทอดออนไลน์นำไปเส่นอ้วนานาชาติ ซึ่งถือเป็นการกระทำที่เปิดเผยในวงกว้างมากยิ่งขึ้น อันถือเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นใหม่ ต่างกรรมต่างวาระจากครั้งแรก ประกอบกับหากพิจารณาถึงวัตถุประสงค์หลักอย่างหนึ่งของการดำเนินการทำวินัยและการลงโทษทางวินัยนั้น ก็เพื่อรักษามาตรฐานความประพฤติของข้าราชการให้ปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดีอยู่ในกรอบระเบียบวินัยเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการ ดังนั้น เมื่อมีการดำเนินการทำวินัยกับข้าราชการและมีการสั่งลงโทษโดยชอบด้วยกฎหมายไปแล้ว หากข้าราชการดังกล่าวยังคงมีพฤติกรรมเช่นเดิม ที่เป็นเหตุให้ต้องการดำเนินการทำวินัยและสั่งลงโทษอีก จึงถือเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นใหม่ ต่างกรรมต่างวาระ นอกจากนี้การสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ในครั้งที่สองยังเป็นการสั่งลงโทษกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่ส่งเสียงเลี้ยงดูและออกค่าใช้จ่ายต่างๆ ให้กับบุตร จนทำให้ภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้อุทธรณ์ต้องใช้เงินส่วนตัวเพื่อออกค่าใช้จ่ายแทนอีกด้วย ซึ่งกรณีหลังดังกล่าวเป็นกรณีที่เพิ่มเติมขึ้นมาแตกต่างจากคำสั่งลงโทษในครั้งแรก จึงไม่ถือเป็นการดำเนินการทำวินัยซ้ำ

สำหรับการสมรสของผู้อุทธรณ์กับนาง ส. ไม่เข้าเงื่อนไขการสืบสุกแห่งการสมรสประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การสมรสระหว่างผู้อุทธรณ์และนาง ส. จึงยังสมบูรณ์ถูกต้องโดยชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อพิจารณาถึงเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของผู้อุทธรณ์ที่เป็นข้าราชการระดับสูง แต่กลับมีพฤติกรรมฉันซึ่งกับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตน โดยยกย่องและเปิดเผยให้คนทั่วไปเข้าใจว่าหญิงอื่นเป็นภรรยา โดยมีการเปิดเผยผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งมีลักษณะสื่อสารให้คนทั่วไปทราบเป็นวงกว้าง ย่อมทำให้นาง ส. ได้รับความอับอาย เสื่อมเสีย ซึ่งเสียงอึกหักการที่ไม่ส่งเสียงเลี้ยงดูบุตรของตนเอง กลับให้นาง ส. ซึ่งไม่ใช่มาตราและไม่มีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดูเป็นผู้ดูแล พฤติกรรมดังกล่าวอย่างมีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งแม้ข้อเท็จจริงจะปรากฏได้ว่าความสัมพันธ์ของผู้อุทธรณ์กับนาง ส. อาจไม่ดีเท่าไรนัก แต่ผู้อุทธรณ์ในฐานะที่เป็นข้าราชการระดับสูง เป็นที่นับหน้าถือตาและเป็นแบบอย่างในสังคมทั้งแก่ข้าราชการและประชาชน สมควรที่จะต้องมีพฤติกรรมที่ดีเป็นเยี่ยงอย่างแก่นบุคคลทั่วไป หากมีปัญหาส่วนตัวเกิดขึ้นก็ควรรับดำเนินการแก้ไขให้เสร็จสิ้นไปก่อน หรือหลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมดังกล่าวจนกว่าคดีฟ้องหาย่าจะเรียบร้อย และแม้นาง ส. จะมีสัญญาณที่ดินที่ตกลงไว้กับผู้อุทธรณ์ไปขายและนำไปใช้จ่ายจริง หรือแม้จะนับบุตรของผู้อุทธรณ์ซึ่งกำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษาและบรรลุนิติภาวะแล้วก็ตาม แต่ก็ไม่ได้ทำให้หน้าที่ในฐานะบิดาของผู้อุทธรณ์กับบุตรลืมสุสัสดลง ผู้อุทธรณ์ยังคงมีหน้าที่ที่จะต้องเลี้ยงดูบุตรของตนเอง ในส่วนของค่าครองชีพโดยเฉพาะกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่านาง ส. มิใช่มาตราและไม่มีหน้าที่ในการอุปการะเลี้ยงดูบุตรของผู้อุทธรณ์ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เคยกล่าวโทษในกรณีเดียวกันมาแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังคงมีพฤติกรรมเช่นเดิมอีก ดังนั้นคำสั่งลงโทษลดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ในอัตรา ๕๐% ฐานะไม่รักษาซื่อเสียงของตน และไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนให้เสื่อมเสีย ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงเป็นระดับโทษที่เหมาะสมกับกรณีความผิดแล้ว อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์